

Koberské

č. 2

1990

K
O

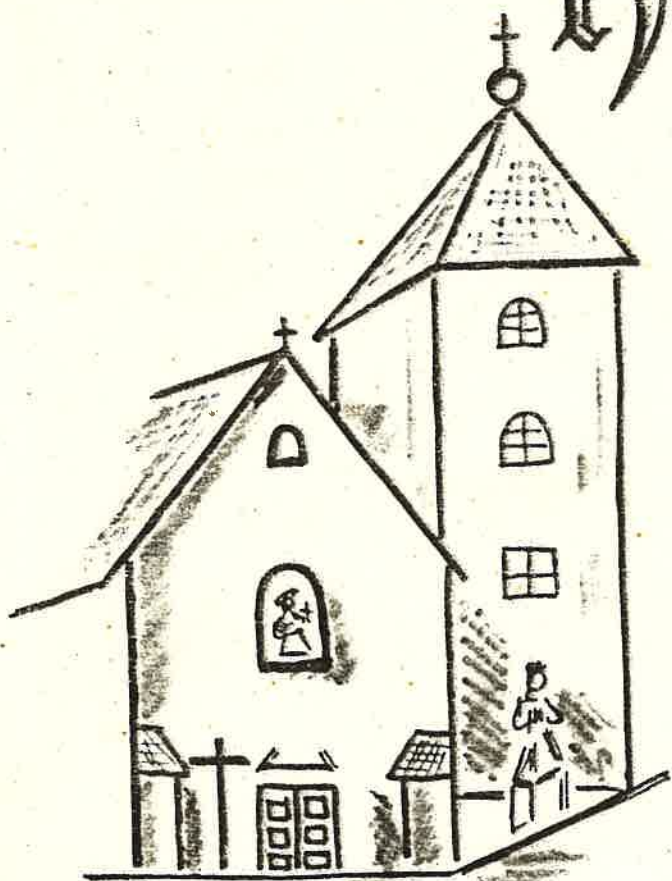
OF

ž
K

K

e
e

↑
↑



4 Kčs

NEPRAVIDELNÝ
ZPRAVODAJ

Vážení čtenáři.

Žádný pronikavý úspěch našeho prvního čísla se nekonal a po pravdě řečeno jsme s ním ani nepočítali. Přesto jsme prodali všechny výtisky a náš zisk činí 205 Kčs. Kdyby takto měl někdo podnikat, tak za chvíli nebude mít ani na slanou vodu, protože jsme nehonorovali žádnou práci a žádný materiál. Snad tato skutečnost přesvědčí některé pochybovače podezírající distributory tohoto ani ne 100 výtiskového nákladu z obohacování. Na druhé straně je třeba upřímně přiznat, že popularizaci jsme zůstali sami hodně dlužni. Učíme se.

Od prvního, možno říci zkušebního výtisku, uplynul zase nějaký čas a ten se promítl i v našem nazírání na poslání časopisu.

Tím hlavním zůstává informovanost občanů o zajímavých i palčivých problémech obce, snaha po veřejné diskusi prostřednictvím časopisu. A to nové - omezit na nejmenší nutnou míru časté schůzování, na němž mnohdy bývá občan postaven tzv. před "hotovou věc", aniž by dostatečně mohl zvážit všechny pro i proti. Dospíváme k názoru, že schůze je třeba konat především tehdy, kdy jde o závažné věci zasahující do života obce a občanů, o kterých občané musí vědět předem, aby se osobně nebo prostřednictvím stran mohli k těmto závažným otázkám vyjádřit a na své rozhodnutí se řádně připravit.

Toto poslání časopisu bychom považovali za prioritní. K tomu však je potřebná i Vaše aktivní účast. Vlaštovky se už objevují a to je dobře. Vůbec nevadí, že příspěvky s námi nebo s naší činností nesouhlasí. Kdo z nás je dokonalý? Právě naopak, nastavené zrcadlo pomáhá odhalovat naše vlastní chyby a také umožňují obhajovat jednotlivé názory před zcela konkrétními osobami. To je správná a účinná diskuse, která však také předpokládá, že diskutující uvádí svoje důvody a stanoviska a ne za někoho jiného.

Na Vaše pochopení a také spolupráci, jak jednotlivců tak organizací, se těší redakce, kterou v předcházejícím i tomto čísle (zatím) tvoří Slabotinský Jiří (zkratka Ský) a Plšek Zdeněk (zkratka PZ), za vydatné spolupráce paní Tani Pitákové, která zajišťuje množení.

Věříme, že nezůstaneme sami a nepovedeme monolog.

Redakce

Úvaha, jak zlepšit životní prostředí pro občany KOBĚŘIC!

Rozdělíme potřeby občanů na dvě části :

1. na přímé potřeby občanů
2. na oblast Výhledovou

1. Co naše obec v nejbližší době potřebuje, je oprava, lépe řečeno na mnoha místech nová, kanalizace a na ni navazující čistička odpadních vod. Je možno čerpat na na tuto akci peníze z ekologického fondu, ze státních dotací pro tyto účely, nebo ve spolupráci se zemědělským družstvem?

Následná renovace vozovek ve spolupráci se správou silnic. Myslím si, že hlavní tah na Milešovice spadá do jejich kompetence (a v současné době je asi ze všech nejhorší). Opravy ostatních silnic by si musela obec zajistit sama, podle množství financí v pokladně. Ale předpokládejme, že obec něco obdrží od státní pokladny.

Jak je to s ovzduším v Koberčicích? Asi máme lesy v tak výborném stavu, že si můžeme dovolit průjezd všech vozidel k rybníku. Zmizela totiž tabule " Zákaz vjezdu ". Myslím si, že není nutné úplně zdevastovat zdejší lesy.

Další dobrá věc by byla, nejen pro naše občany, ale i pro cizí návštěvníky, postavení WC, hlavně v blízkosti chrámů zdejších církví. Zamezilo by se tomu, aby okolí obce vypadalo jako za vojenských tažení středověku. Politické síly v obci budou muset provádět osvětu mezi občany i v této věci.

Hanbou obce je, že si každý věci, které by mohl mít doma skladuje kde chce. Asi je to v rámci akce " Za obec krásnější ". Sotva se jedno " skladiště " zlikviduje, buduje se jiné. Třeba pozemek po p. Ing. Ondráčkovi. Na takových skládkách bují plevel - lebeda, (merlík) apod. Tyto rostliny vytvářejí miliony semen vítr je rozfouká, voda odplaví a pak stále naříkáma, kde se ten plevel jenom bere.

Nové prodejny JEDNOTY se za stávajících podmínek asi nedočkáme. Nezbyvá nám, než získat šikovného soukromníka - obchodníka, který by se ujal po této stránce našich občanů.

A potom si můžeme došlápnout i na pekárny. Chleba u nás máme dobrý (jak kdy). Ale to plýtvání chlebem ze strany pekárny je neodpuštělné. Kolik nekvalitního chleba vozí do družstva ke zkrmení. Proč se tak znehodnocuje práce nás všech? Proč nemohou v pekárnách péci žitný chléb, který by byl vhodnější (i když dražší) pro občany, kteří musí držet dietu - diabetici apod.

Nemohlo by si zřídit pekárnu zemědělské družstvo, tak jak to mají zařízeno v jiných družstvech, aby byl

státní monopol konečně zlikvidován.

Domníváme se, že potom by byla větší snaha prodávat lepší zboží. Nejen zdražovat, ale také zkvalitňovat.

2. Možná, že se budete domnívat, že to co teď napíšeme je utopie. Toto je oblast zemědělská a budme rádi. Slyšeli jsme, že v zemědělském družstvu padl návrh, že by se tu mohly pěstovat potraviny zdravotně nezávadné. V dnešním světě se klade důraz na správnou výživu, to je poměrně vysoká konzumace ovoce a zeleniny. Podmínky tu proto jsou. Nevyužitá voda odtékající z rybníků, zdravotně nezávadná, tedy použitelná pro zavlažování zeleniny. I když je údolí částečně obehnáno lesem, bylo by vhodné pro pěstování zeleniny ve větším množství. Stočilo by obehnat pozemek příkopy, aby údolí nebylo zaplavováno vodou a bahnem při bouřkách, obehnat drátěným plotem, zavlažovací zařízení a pod. To už je technická záležitost. Proč v městě Brně by nemohli konzumovat zdravou zeleninu ze zdravého životního prostředí. Dříve se zelenina dovážela do Brna i z Rosicka. Dováželi ji sami zahradníci brzy ráno, pěkně čerstvou. Totéž jsem viděl i v SRN.

Tento kraj je vhodný k pěstování ovoce. Kdyby se zemědělci z celého okolí přidružili, časem by tu mohla stát i chladárna na ovoce a zeleninu. Pracovních příležitostí pro naše občany by bylo dost. A věřím, že i přiměřená manuální práce by pozvedla zdraví našich občanů. Při šikovnosti vedoucích pracovníků by také vzrostly odměny zaměstnaných dělníků na slušnou úroveň.

A co výsek masa ze zdrojů zemědělského družstva? Pro tuto celou oblast za přiměřené ceny pro obě strany! Zařídit laboratoř na zjišťování dusičnanů a těžkých kovů v potravinách to znamená i řízení hnojení strojejnými hnojivy jen podle schopností rostlin živiny využívat. Taková laboratoř, řízená odborníkem se vyplatí určitě. Jen využívat schopností našich českých nebo moravských lidí a zkušeností jiných, třeba i cizích.

Fries Jan
Jedličková M.

Bude v Koberčicích řádná kanalizace ?

Jak všichni víte, byla v Koberčicích před několika roky vybudována kanalizace pro dešťovou vodu, i když jsou některé domy do ní napojeny se splaškovou vodou.

Tato kanalizace má několik nedostatků :

- nezachycuje povrchové vody z pozemků v okolí obce, což při velkém spadu dešťových vod nespĺňuje svůj účel

- kanalizace nebyla provedena ve všech částech obce a byla budována bez projektové dokumentace.

- vpustě do kanalizační sítě nebyly delší dobu čištěny čímž se kanalizace stala málo funkční.

Proto, aby byly splněny ekologické podmínky v obci a splaškové vody z domů nevytékaly do potůčků a příkopů, kde znečišťují pitnou vodu ve studnách a z obce odtéká nevyčištěná voda, bylo na MěNV Slavkov rozhodnuto, aby v Koberčicích byla vybudována splašková kanalizace s čističkou. K tomuto tématu bylo již několik jednání. Poslední jednání na studii kanalizace bylo svoláno dne 17.8.1990 v Koberčicích, projektovpu organizací DRUTIS Brno. Jednání se zúčastnil - MěNV Slavkov, OV Koberčice, JmVaK Brno a Vyškov, JZD Nížkovice a Státní meliorační správa.

Na tomto zasedání bylo projednáno :

- vytvoření studie na novou splaškovou kanalizaci, kde bude i zahrnuta rekonstrukce a doplnění stávající dešťové kanalizace, obnova činnosti zarostlého a zanešeného poldru v prostoru pod Kedléty.

- převést stávající dešťovou kanalizaci ze soukromých pozemků na pozemky obecní a tam kde nebude jiná možnost projednat uložení kanalizace s vlastníky pozemků.

- čističku odpadních vod umístit na pozemek kat. č. 1334/23.

- MěNV Slavkov a OV Koberčice požadují, aby v projektu bylo bezpodmínečně vyřešeno zachycení povrchových vod z pozemků v okolí obce, čímž by bylo zabráněno záplavám při větším spadu dešťových srážek a kanalizaci projektovat i se záměry výstavby rodinných domků v obci

- JZD Nížkovice se vyjádřilo, že pro zadržení dešťových vod z pozemků JZD má vyřešeno vlastním opatřením tak, že z části nad kostelem bude voda svedena mimo intravilán obce a na ostatních pozemcích je zpracován protierozní postup.

Studie projektu má být zpracována v nejbližším termínu a předána k odsouhlasení účastníkům jednání. Samostatný projekt pak asi v polovině příštího roku. Předběžná výše nákladů na provedení kanalizace a čističky je odhadnuta asi na 10 milionů Kčs.

Bude tedy velice záležet na novém vedení obce, které bude v letošním roce zvoleno, aby v krátké době prostředky zajistilo a byla konečně v Koberčicích vybudována řádná kanalizace.

Malafa

JAK SI PŘEDSTAVUJI ROZVOJ OBCE .

Podobných vesnic jako jsou Koberovice je vidět po celé naší republice mnoho. Myslím, že ve srovnání s mnohými na tom nejsme zase tak špatně. Jsou vidět horší a s většími problémy. Tím pochopitelně nechci tvrdit, že je všechno v pořádku. Není! Za základní nedostatky pokládám toto :

- zásobování potravinami a spotřebním zbožím,
- veřejné telefonní spojení s Brnem a Vyškovem,
- problém záplav a nánosů bahna z polí v případě prudších deštů,
- kvalita místních silnic a cest,
- kanalizace a čištění odpadních vod,
- čistota okolní přírody, ochrana životního prostředí,
- údržba domů v obci, pořádek před domy a na veřejných prostranstvích,
- společenský život v obci.

Seřazení těchto problémů není podle priority, ale spíše podle toho jak mi momentálně napadají. Pořadí ani důležitost jejich řešení si netroufám stanovit okamžitě, ale spíše až podle podmínek a dohod se spoluobčany. Pokusím se v krátkosti naznačit způsob jejich řešení.

Otázka zásobování obyvatelstva je pravděpodobně v celé republice stejná. Malé prodejny drobných prodavačů, kteří měli osobní zisk z uspokojování potřeb obyvatelstva byly zrušeny. Jedna prodejna patřící JEDNOTĚ, ovládané generálním ředitelstvím, spoustou byrokracie a administrativy naprosto nemůže být hmotně zainteresována na malé obci. Samozřejmě prodavač má spíše zájem objednat méně zboží, aby se mu nekazilo a netvrdlo. Když už mu zbude na krámě a aby tím neztrácel, než aby měl zájem na uspokojování koupěchtivých. Z vyprávění pamětníků vím, že kdysi v Koberovicích bývalo 5 obchodníků. Domnívám se, že zde je řešení. Všestranná podpora obecní rady a zastupitelstva tomu, kdo bude ochoten se ujmout soukromého obchodování. Co možná největší snížení daní a odvodů takovému podnikateli, nejméně na dobu počátečních dvou tří let, maximální podpora a pomoc osobní i materiální. Myslím si, že pokud zůstane v obci jako jediný zodpovědný zásobovatel Jednota, nezlepší se situace ani postavením sebehonosnější a větší a dražší nové prodejny, ani kritikou, psaním žádostí nebo stížností na ředitelství osobně nebo prostřednictvím národního výboru či obecní rady. Pokud se nepodaří získat soukromé podnikatele, (alespň dva v obci) v oblasti obchodu, situace se nezlepší.

Verejné telefonní spojení obhospodaruje v tomto státě monopolně podnik Spoje (pravděpodobný název). Pokud je mi známo, objednávka na instalaci 1 nebo 2 telefonních budek byla podána a její realizace je podmíněna vlastnoručním a na vlastní náklady vybudováním základů. Pokud by to bylo tak jednoduché, myslím, že instalace by byla otázkou několika hodin nebo snad dnů. Vzhledem k monopolizaci těchto služeb jsou v tomto státě špatné zkušenosti jak s termínem, tak s provozováním. Domnívám se však, že přes problémy se tato akce podaří dotáhnout do zdárného konce a nevelké prostředky obec získá snad ještě od Slavkova. Je otázkou, jak dlouho budky vydrží před náporu vandalů. Problém nánosů bahna a záplav je mi znám v Benešce a v Chaloupkách. Pokud se vyskytuje i v jiných lokalitách Koberčic, omlouvám se, že o něm nevím. Řešení vidím zcela v rukou organizace (nebo soukromníků) obhospodávající přilehlá pole kolem vesnice. Vhodný systém mezí a záchytných nádrží (zničená v Kedlétěch) může záplavy zcela vyloučit. Je známo z minulosti i odjinud (sledoval jsem tuto záležitost např. v Rakousku), že jak meze, tak rybníčky kdysi fungovaly k naprosté spokojenosti všech. Očekávám, že k tomuto má co říci (ale hlavně udělat) JZD obnovením případně novou úpravou polí a mezí. V Rakousku jsem viděl pole o maximální rozloze 1-2 ha odhadem. V tomto smyslu je nezbytné tlačit na rozhodující představitele družstva (soukromníci pokud vím nejsou). Tlak jen domluvou nebo jako námět či návrh je bezpředmětný, nemá žádný účinek, jak jsme za poslední desetiletí viděli. Jediné co pomůže jsou sankce, postihy, povinnost odstranit způsobenou škodu na vlastní náklady, zaplacení škody, pokuty. Jen v tom případě hospodář zařídí situaci tak, aby škody nevznikaly.

Problém záplav a nánosů úzce souvisí se stavem komunikací, zvláště hlavní průjezdné silnice přes Koberčice a stavem vpustí kanálů, kde je povrchová kanalizace provedena. Pokud vím, to má na starosti zase monopolně podnik Správa komunikací. Nemám přehled o tom, kolik obec za opravy a údržbu silnic a vpustí platí, ale myslím, že jen konkurence a přísné finanční postihy za nesplnění může představitele podniků přinutit k opravám. Vzhledem k tomu, že obec dosud není legislativně vybavena pravomocí udělit pokutu, žádat náhradu za nesplnění nebo případně nezaplatit, nelze do vydání zákonných norem očekávat změny k lepšímu.

Problém kanalizace a čištění odpadních vod je dlouhodobý a perspektivní. V současné době je zpracováván projekt na základě objednávky slavkovského národního výboru. Rozsah prací a odhad ceny - více než

10 milionů Kčs dává tušit, že řešení je termínově vzdáleno a velmi závislé na pravomocech a finančním vybavení obce. O realizaci nelze v důsledku neexistence zákonného zajištění finančních prostředků dnes uvažovat.

Údržba domů je věcí vlastníka. Ten musí sám vědět, kdy má opravit střechu, aby mu nespadla na hlavu, kdy má natřít a opravit okna, dveře, vrata, omítku a dům nalíčit. Předepisovat termíny oprav není oprávněn nikdo. V každém případě si však myslím, že různé odstuňované daně a poplatky z objektů udržovaných a objektů chátrajících je na místě. Zdá se že legislativní úprava pravomocí obce toto vyřeší tak, aby v zájmu majitele byl pěkný vzhled jeho nemovitosti spíš než spekulativní držení chátrajícího objektu. Zkrátka oprava a údržba by měly být levnější než poplatky z polorozpadlého stavení. Otázka pořádku před domy a na veřejných prostranstvích je dnes víceméně věc svědomí občanů. Pokud ovšem toto svědomí není alespoň popostrkováno hrozbou finančního postihu při nedodržování určitých pravidel, pak příliš nefunguje (mnohaleté zkušenosti). Uložení stavebního materiálu je samozřejmě nezbytné, ale progresivní sazba za dobu skladování nebo pokuta za nedbalé nebo špatné uložení a zajištění materiálu je pobídkou k udržování pořádku. Protože legislativní normy a zákonné úpravy k tomu zřejmě v dohledné době nevyjdou, je nutné zatím spoléhat na nepřiliš účinné formy nátlaku na svědomí a zodpovědnost občanů.

Společenský život v obci lze jen usměrňovat, nikoliv organizovat. Je zřejmé, že lidé buď mají zájem, nebo nemají, ale také buď je zábava přitažlivá, nebo není. Myslím, že tradičně dobrou společenskou úroveň mají hody a pravidelné výstavy vín spojené s ochutnávkou. Přimlouvám se za obnovení tradice s Kačou (kateřinskou zábavou) a s hony místních myslivců, kteréžto akce skončily nešťastným sloučením mysliveckého sdružení, s nízkovicemi. Další společenské události jsou povinností sokolů a hasičů, i zde by bylo možno obnovit tradici plesů. U dalších společenských činností je tendence výrazně klesající. Fotbalisté svými výsledky příliš nepřesvědčují, jiné sporty neexistují, jezdecký oddíl skončil svou činnost před dávnými lety. Domnívám se, že všeobecná podpora nové obecní rady jak sportovnímu oddílu, tak obnovení jezdeckého klubu je nezbytná.

No a konečně rozšíření restauračních služeb zavedením konkurence současnému pohostinství (opět asi formou soukromého podnikání) by nebylo obci na škodu. Nevím, zda se mně podařilo zaujmout stanovisko ke všem

problémům, které naši obec trápí. Pokud ne a v budoucnu se vyskytnou, doufám, že se z mého líčení dá učinit představa, jak se zachovám.

† Moláček

K D O P I S U M

Má-li někdo dělat tzv. "politiku" a je jedno zda velkou nebo jenom místní, pak nechce-li být despotou musí se opírat o názory lidí. Proto si vážíme těch, kteří se nebojí vyjádřit a podepsat i když nás to třeba bude bolet nebo nás to zesměšní.

Myslím si, že ne ten, kdo si žije v postu pochval a servilnosti, ukonejšěn svou vlastní dokonalostí je schopen nějaké obecné (nikoli osobní) smysluplnosti. Ale ten, kdo musí neustále obhajovat své postoje a programy se může očišťovat od vlastních chyb, zachová si vnější pohled na skutečnost a nakonec se třeba svým "nedotknutelným" dogmatům i zasměje.

K tomu bezesporu patří i tyto dopisy. Jsou to názory také pro Vás čtenáře a proto jim dáváme stejnou možnost jako komukoliv z autorů původních článků. Oba byly podepsané a nedomníváme se, že za těchto okolností je podstatné kdo je psal, ale zda je v nich pravdivé jádro. Zvažujte tedy i Vy, zda je správné předložit program, vyhrát volby a pak to nechat napospas nepojmenovaným a tudíž i nepostižitelným s dobrým zaopatřením? Černobílého nahlížení bychom se nechtěli dopouštět, postoje takového světa jsme si zažili dost a nebylo to vůbec dobré.

Proto je potřeba nám psát, nebo nás na to bezprostředně upozorňovat i když úmysl byl úplně jiný. Pro budoucnost obce jde o hodně a už pro tuto odpovědnost nikdo z nás sám nechápe své postavení jako "Očekávání Fleku" (bez peněz), ale především podle původního Odevzdanost Fóru, tj. plnění vůle těch, kterým budoucnost není lhostejná.

Za zvážení také stojí - jestli je správný adresát. OF zde není jako představitel moci a už vůbec ne jako "karabáč".

Problém kanalizace i pitné vody je znám, ale řešení je na Občanském výboru, který by měl ještě stále fungovat. Občanský výbor má návaznost na MěNV Slavkov a tímto směrem je potřeba se ještě obracet se stížnostmi

a požadavky. Není možné se zbavit všech problémů tím, že prostě rezignuji. Nyní se ukazuje kdo pracoval z přesvědčení a pro dobro všech, a kdo byl ve "funkci" z prospěchu. Tato doba prověří každého jedince a nebude možno se za někoho schovávat. Vládu totality není možno zaměnit za pasivní rezignaci. Teď je potřeba podpořit všechno naše úsilí ke zlepšení životního prostředí a vzájemného spolužití. Děláme to pro sebe, ale hlavně pro naše děti.

Z Vašich dopisů je a bude možno čerpat - problémů je hodně. OF zatím působí jako jehla, která píchne při špatném pohybu. Na našich společných shromážděních bylo vzneseno mnoho požadavků na změnu různých věcí, které jste chtěli Vy občané Koberčic. Kdo myslíte, že bude sledovat a urgovat plnění těchto požadavků? Proto se snažíme dotáhnout Vaše požadavky podle našeho nejlepšího přesvědčení ke zdárnému konci.

Složitost situace "částečně" vyřeší regionální volby. Proto pište, Vaše dopisy jsou podměty pro další práci a směřování života v naší obci.

Plšek Zd.

Oslovení mluvčího OF na kterého se obracím

---- dne 2. srpna jsem měl jednání se správou silnic Vyškov o tom, že neplní závazky - do pololetí dát do pořádku příkopy v zátočině v Kedraltech a odvést vodu pod silnicí do stávajícího kanálu u Krahulového, na začátku betonového chodníku. OSS Vyškov odrazil moje oprávněné útoky velmi snadno:

- paní Beranová, ač souhlasila, nepodepsala odkup kousku meze v zátočině. Dověděl jsem se, že za ní nikdo pro podpis nebyl, dokud byla v Koberčicích. Doma byla asi měsíc!

Pitné vody v Koberčicích ubývá, i v lese !.....

Snad u p. Beranové dříve někdo z obecního výboru byl, ale tak důležitá věc se musí sledovat důsledně. Já se půl roku namáhám, aby se prameny vody pod zátočinou neznečistily a druzí mi ještě podráží nohy. Obecní výbor a vodohospodáři z Vyškova! Správa silnic sice měla i tak dosti možností pracovat na

zátočině na druhé straně, ale jak to znáš, výmluva se vždycky najde.

Paní Beranová přijede za tři neděle z Maďarska a pak se podpis od ní získá. Otázkou zůstává, bude-li MěNV Slavkov tuto akci platit, když se Kobernice odtrhnou. Akce je přislíbena do konce sezóny. Také občany šokuje zpráva o plánování dvojité kanalisace v celé obci. Kdo bude asi 10 miliónů Kčs platit?

Co se týká časopisu OF.

Mohu podat radostnější zprávu. Paní Oslíková - Lebedová dcera kronikáře Oslíka je ochotna k tomu, aby se z kronik opisovaly články, týkající se dobových událostí do zmíněného časopisu "Koberské rozhledy".

Já se s ní dobře znám a mohu zprostředkovat.

V kronikách je nesmírné množství informací o dřívějším životě obce. Nyní má Alenka Lebedová doma knihu muzikantskou. Ostatní knihy mají její sestry, nebo jsou ve Slavkově. Budu je shánět. Občany by snad zajímaly zprávy o koberských rodácích: Od Věžníka - zemský soudce v 16. stol, až po ministra zahraničního obchodu Huberta Rybku. Dále mistr světa Kachlíř - na foukací harmoniku aj.

Dodělaní kanalisace v Kedlétěch.

Podle vyjádření ing. Zavadila se do Slavkova žádné skruže na kanalisaci nedovázely, on byl podle jeho vyjádření u předávání. Předávaly se jen trubky z umělé hmoty na vodovod.

Vyšetři tuto věc! Když silničáři vyhrabou příkopu, nebude problém kanál dodělat a skruže zapustit. Je to nejhorší úsek v Kobernicích. Hrozný zápach se šíří do okolí, v zimě náledí v zátočině! Nemysli si, že jen já jsem buřič v tomto. Již se další skupiny občanů chystají k útoku na vedení obce. Kdo je nemocen nebo slabých nervů, musí z funkce odejít. Doba vyžaduje tvrdé jednání. Hodná revoluce skončila.

podpis

Další dopis -----

Motto - Je lepší nevědět nic, než vědět napůl mnoho věcí.

F.N.

Redakce

Asi jako každý kdo si koupil časopis Koberské rozhledy 1990, jsem si přečetla článek "Kam kráčí OF v Kobernicích".

Musím říct, že jsem byla překvapena, ale i

rozhořčena. Čím jsem byla překvapena? Formou jakou je tento článek psán a která připomíná dobu minulou. Toto je bílé a ostatní černé! Tak to je a kdo řekne jiný názor je hoden opovržení všech bílých nebo černých. Hned první věta je " Jak to, že jste se nerozpustili"? A na druhé straně ihned následuje odsouzení všech co se tak ptají, pod označením - provokace a rozeštvávání. Je tu probírána otázka čistého svědomí a strachu. Strach je ovšem hned negován prohlášením, že OF se nikdo nemusí bát. Nenecháme tohle raději na každém z nás? Nebylo by lepší neuchylovat se k projevům silně zavánějících starým režimem?

Přiznávám, že i já se ptala - " Proč se OF po volbách nerozpadlo? A ptala jsem se proto, že jsem byla z televize a rozhlasu po 5 měsících informována, že po volbách se OF automaticky rozpadá.

Pokud bylo třeba aby OF zůstalo ať v této, nebo jiné formě (a je to konečně pochopitelné) mohlo se říct - je možné, že OF bude pracovat i po volbách. Jak se v této situaci má obyčejný člověk vyznat, když se tak dlouhou dobu o všem rozhodovalo bez něho?!

Ještě bych chtěla něco říct k těm nespokojeným řečem. Dosud jsme si nezvykli že můžeme říct vše co si myslíme. Ale v tom to není. Český člověk nadával vždy a všude hledal chybu a to v nás přetrvává i teď.

Nezdá se mi, že se těch řečí máme obávat. Spíš je to jen takový zaběhnutý stereotyp. Lidé reptají, ale přitom vědí, že to tak musí být. A že kdyby vše šlo jako dříve, byly by naše děti na tom moc špatně.

Všichni se teprve učíme žít a svobodně dýchat. Proto bychom měli dbát na to kde a jak žijeme a správně si regulovat množství svobody.

podpis

Průběžné hodnocení ankety -

- na anketě, která probíhala v Koberčicích, se podílí OF a ČSL. Tato anketa má napomoci zástupcům těchto organizací při sestavování volebního programu a tedy, zjistit co obyvatelé Koberčic pokládají za nejdůležitější k řešení situace v obci. Tento program bude sice záviset na finančních podmínkách, ale je určitě dobré, když známe názory občanů. Dále tato anketa pomůže vyhledat

Vhodné lidi, kteří budou řídit obec. Podle Vámi navržených kandidátů bude sestaven seznam. Po sepsání tohoto seznamu se musí navázat kontakt s těmito předpokládanými kandidáty a při jejich souhlasu, že jsou ochotni pracovat v řízení obce, bude sestavena kandidátka.

Anketní lístky byly rozdány do každého domu a proto je možno vyjádřit i více názorů. Anketa je anonymní a proto děkujeme i za vzkazy, které se na anketních lístcích objevují. Předkádáme průběžné hodnocení ankety. Nevěříme, že Vám je dění v obci lhostejné i když dosavadní počet vrácených lístků cosi naznačuje.

Návrhy na dění v obci :

- nejvíce se žádá nová prodejna 9x
- veřejné prostranství, parková úprava obce a udržování objektů v obci (chaloupky na kopci, rod. dům Z. Žilky atd.) 8x
- oprava silnice a zákaz vjezdu ZD 7x
- hřiště (úprava, rozšíření - Valy, kino, koupaliště) 4x
- kanalizace, čistička 3x
- vodovod (dokončení, propojení studní, odstránit Nížkovice) 3x
- pomsta bývalému vedení 2x
- využití školy 2x
- oprava veřejných pump 1x
- šetřit na osvětlení 1x
- návrat polí a lesů 1x
- spokojenost 1x

Lidé na radnici -

- ing. Slabotinský CSc 10x, Gale 8x, Havránek 6x, Plšek 6x, Jedličková M. 4x, Vystavil 4x, ing. Spáčil 2x, Bartalošová 2x, Fries P. 2x, Ondráček Jar. 2x, Malafa 2x, ing. Svoboda 2x, Musil I. 2x, Ondráček Z. st. 2x, Urban J. 1x, Eleder 1x, Hrbek 1x, Beneš 1x, Stavělová 1x, Koukal 1x, Urbanová 1x, Hrbotický 1x, Sedlák I. 1x, Pitron 1x, Slabotinská Z. 1x.

Redakce

Z historie KOBERĚIC

Patří k hrdosti každého národa, každého státu, každého města, obce i každého člověka, že zná svoji minulost. To je historie jeho předků, dějiny z nichž se poučuje o tom, kde se tu vzal, čím je a kam by měly směřovat jeho kroky.

Naše minulost, to jsou naše kořeny. Potřebujeme je stejně jako strom, který bez nich usychá.

Koberice minulost mají! Starou a bohatou. Pokusíme si ji podle dokumentace postupně připomenout...!

I. část - Nejstarší prameny

Koberice jsou situovány do pahorkatiny tzv. Hřiběcích hor na jižním cípu jejich části, Ždánského lesa. V tomto koutu Moravy, v blízkosti jejího srdce, nebyvala o život nouze. Svědčí o tom četné doklady z vykopávek, které prováděl jeden z nejslavnějších občanů, učitel Alois Procházka. Jeho nálezy jsou přímými svědky historie, podhalující co se tady v nejstarší době odehrálo.

Prokázány počátek lidského osídlení bychom měli položit již do čtvrtého a třetího tisíciletí před Kristem, kam spadá mladší doba kamenná. To jsou také počátky zemědělství a vytváření osad, zdokonalování kamenných nástrojů, tkaní i výroby mouky z obilí. Taková osada byla pravděpodobně nalezena v Nových polích, kde bylo nalezeno velké množství pazourkových a obsidiánových nožů, kostěných šidel, hrotů, vypalovaných a malovaných hliněných nádob, sošek a dokonce hliněné závaží.

Asi o 2000 let později, v době bronzové, nevymizel u nás život. Svědčí o tom nálezy z pokolení tzv. skrčených koster s keramikou zvoncovitých pohárů. Bylo to opět v Nových polích, kde se našly skrčené kostry obklopené dary, jako byl větší hrnek, žhrnečky a hrubá miska. Podobný hrob však o něco dříve vykopali František Oslík v Chaloupkách na zahrádce, kde kromě hrnečku a koflíku byly nalezeny na rukou kostry jednoduché bronzové obroučky. Vypadá to, že osady byly roztroušeny po okolí, protože další nálezy se týkaly Dřínovce a "Na předních u Dřínové". Byly to příbytkové jámy v nichž byly nalezeny keramické nádoby, jako hrnce a hrnečky, rendlíky, mísa, šálek a baňka, pazourkové nožiky a škrabadla, šidla z kosti, drtidla obilí, zlomky břity

z bronzu i kamenná sekyrka. Kromě toho byly nalezeny čtyři hroby skrčenců, tři dospělých a jednoho dítěte. Usadil se tady lid popelnicových polí, který mrtvé

spaloval a jejich popel ukládal v urnách do země. Tento lid, který přišel pravděpodobně na konci druhého tisíciletí, se nazývá také jako lid s lužickou

kulturou. Ten kromě zemědělství s rozvinutou řemeslnou výrobou uměl stavět opevněná hradiště. Naleziště této kultury bylo u nás několik a svědčí o rozptýlu tehdejších obyvatel na našem katastru.

Na čtvrtích (na tzv. Formánkově čtvrti za dědinou u boží muky) byly rozorány příbytkové jámy, které pravděpodobně sahaly až "pod Němčany", kde byl lijákem odkryt jámový hrob s popelnicí a dalšími hliněnými nádobami a bronzovými jehlicemi a šípkami. Popelnička a bronzové náramky byly objeveny na poli J. Oslíka. Krásné bronzové kopí bylo vyoráno v Křtínůvkách a bronzová sekyra dokonce v rokli pod sv. Františkem ve Fagruntě. Pozadu nezůstaly v Kolíbském a na cestě z Fagrunta do hor. Avšak nejenom lid popelnicových polí, ale i mohylový už s patriarchálním zřízením a četnými dary v hrobech s navršenými mohylami se u nás usadil. Nálezy byly v Bezedníku, na Kolíbském a v Křestánově.

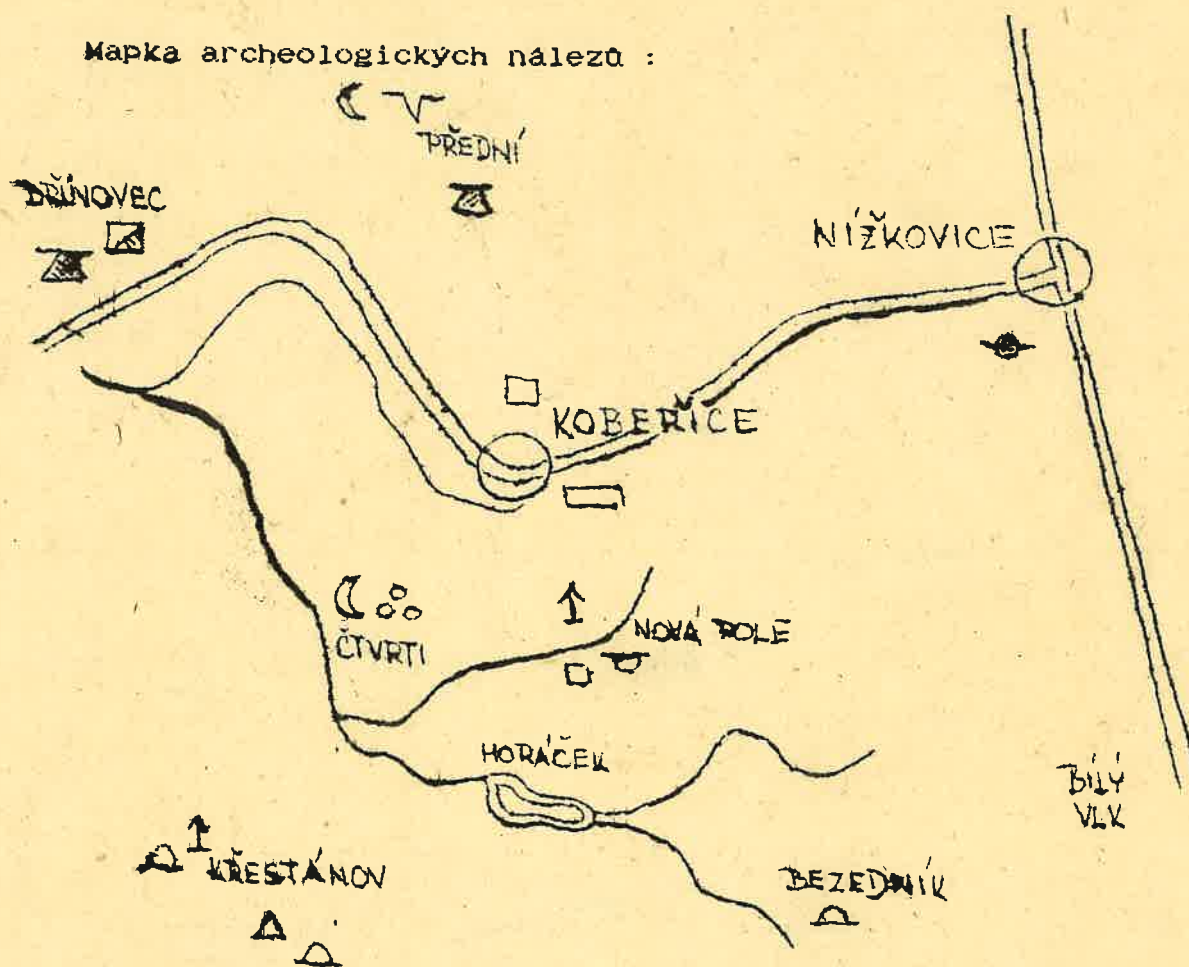
Doba železná, datovaná asi do 7. století před Kristem, se připomenula nálezem natažené kostry v Kedletech při stavbě Kernerova domu a železné sekyry pod Mlýnským.

To už sem zaznívá doba římská po níž byly nalezeny stpy na Předních (u Vážanského žlábku). Byla zde asi osada, po níž tu zůstaly kromě misky s figurkami i stříbrný denár a zlaták císaře Nerona spolu s masívním bronzovým náramkem. Pravděpodobně jsme byli pod vlivem keltů (galů), kteří přinesli bohatou kulturu středomoří. Snad je ponich památka v lese Kolíbském, kde byly v mohylách nalezeny střepy hrnce zdobeného vlnovkou.

A tady nálezy nejstarší historie Koberčic končí. Jakoby potom nebylo nic. Ani říše Velkomoravská. Ale o té se toho ví vůbec málo na celé Moravě. Snad se dočkáme dalších objevů a poznatků.

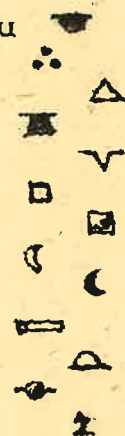
Zatím se musíme spokojit s přechodem do středověku, kdy se objevují první písemné doklady o Koberčicích a odvozuje se jejich název. Ale o tom příště pod názvem STŘEDOVĚKÝ ŽIVOT.

Mapka archeologických nálezů :



Vysvětlivky k mapce :

- osada mladší doby kamenné s lineární keramikou
- osada lidí popelnicových polí lužických
- osada lidí popelnicových polí slezských
- osada tzv. mladších skrčků únětické kultury
- římsko provinciální
- hroby starších skrčků
- hroby únětických skrčků
- hroby lidí kultury lužické
- hroby lidí kultury slezské a podolské
- hroby galské
- hroby mohylové
- naleziště kamenných předmětů
- naleziště bronzových předmětů



Motto: "Důležité se mi zdá být i mé další pozorování: nenávidějící člověk nezná úsměv, ale jen škleb. Není schopen vesele žertovat, ale jen nakysle posmívat. Není schopen skutečné ironie, protože není schopen sebeironie, autenticky se totiž dokonce smát jen ten, kdo se umí smát jen sám sobě. Pro nenávidějícího je příznačná vážná tvář, velká urádlivost, silná slova, křik, naprostý nedostatek odstoupit sám od sebe a najít vlastní směšnost."

V. Havel, Oslo 28. 8. 1990

J a k o v p o h á d c e

Známí se mne často ptají: "Ty jsi takový světa znalý, byl jsi už v Rusku a Rumunsku, poraď nám, kam se vydat, o dovolené." Nikdy neváhám: "Viděli jste už Konejšice?" . A protože vždycky zavrtí hlavou, tak dodávám: "Tak vidíte, kolchoz vás posílá na Malorku nebo na Tahiti a vy máte pravý ráj hned u nosu." Překvapení žadoní, abych jim o tomto rajském koutu země moravské vyprávěl a já, protože jsem huba líná, jsem se rozhodl, že o tom napíšu. Jednak proto, aby to zůstalo pro příští pokolení a také proto, abych jako demokrat neošidil neznámé.

Konejšice, to je takový kousek země, kde příroda je panenská tak, že zde rostou rostliny pamatující snad dobu ledovou. Možná pro tu nedotčenost se jim hrdě říká Malé Rusko. A lid je zde boží, ani se nesnaží, jako jinde přírodu příliš znásilňovat. Žije s ní v družné jednotě. Však také domky jako květiny hýří všemi barvami a bublavé potůčky pramenité vody protkávající vesničku jako kanály v Benátkách. Kdepak Benátky! Tam voda zapáchá a taďy? Člověk se do ní bojí stoupnout, aby ji neumazal. A jak je záhadná! Sotva se ukáže, hned se schová pod domky, jako Punkva pod Macochu. Malebný kraj, kde jeleni jak krávy troubí pod okny domků půlnoc a přátelští štětinači z nedotčených hvozdů rozorávají úrodná políčka, aby hospodáři ušetřili práci. Kdepak taďy mandelinka. Koroptve myslivci nestačí střílet, jak se přemnožily a zající se přeškolují na veverky, protože na zemi pro ně už není skoro místo. Ani ten les se nestačí lesníci čistit od stoletých stromů a tak je tu prales, před kterým se Boubín musí krčit. Je to prostě ráj, do kterého Brňák ještě nezavítal. A že jich jinde je!

Jezdím tam rád a zdaleka ne jenom na sobotu a neděli. Když jsem tam jel poprvé, neupoutal mne ani tak neobvyklý název, ale poutač. Na velké tabuli, hned na okraji vesnice, nad nápisem "CITTE SE TU JAKO DOMA!" byl nakreslen rozkročený partyzán nad autobusem, který měl vraždu přidělaný vodovodní kohoutek, z něhož už už ukápne modravá kapka vody. Opravdu povedené! a nakreslené umělcem s velkým citem. Zdálo se to vypadalo jako hospodář rozkročený na dvorku, jemuž se mezi nohy připletlo prasátko. Ale kdepak, to bych tomu dal! Samozřejmě, že jsem se na to zeptal. Hned prvního člověka, kterého jsem potkal. Byl to takový čiperný dědula. Zalichotil jsem mu: "Taďy se musí žít zdravě. Vy určitě hodně pamatujete a přitom vypadáte tak na padesát." Rozešlo se ho to: "Šak taďy skoro nikdo mladší není a já vám teprv tříletýho kluka!" Taďy se musí opatrně, abysme se nepřemnožili."

Ochotně mi pak vysvětlil symboliku tabule. Byl na to hrdý. Museli jsme se na to posadit. To totiž byly výsledky více jak čtyřicetiletého úsilí občanů vesnice na co jinde nedosáhli, nebo si toho nevážili a odfláklí to za pár let. Kdepak, taďy se na to dlouho soustředili a proto jsou pyšní na to, že mohou jezdit autobusem až do Brna a vozu mají dokonce na záchodě. To jinde nenají a partyzánama se prohlásili hned za války. To umí každý, ale skrývat to víc jak 30 let, toho si člověk pak teprv musí vážít. Musel jsem se hluboce sklonit před tím hrdinstvím.

Tabule, to byl jenom vstup - což teprve vesnička. Jedna báseň. Libozvučné názvy ulic přiléhavě označují to, co se nabízí zvědavým zrakům. Jen se podívejte!

Třeba takové Kejdety. Obec tady na odiv vystavuje tryskající pramenky čisté vody před každým domem. A úmyslně nechává, aby se slévaly do odkrytého potůčku., aby se návštěvníci mohli pokochat stříbřitými odlesky půvabné zátoky a nasát vlahé vůně. Tady je možno spatřit dnes už vzácné Rákosníčky.

Nebo slavnou Bezdušku, přelidněnou jako Bangladéš. I tady jako v povodí Gangy nebo Nilu netrpělivě čekají na životodárné záplavy, aby mohli v kůlnách, průjezdech, či dokonce kuchyních nasadit brambory pro nepřebernou drobotinu. K tomu obec vybuchovala obzvlášť důmyslný systém zavodňovacích kanálků.

A což teprve Brňoupky! Tam žijí jenom pravověrní Konejšáci, kteří jako oko v hlavě střeží tradiční zvyky a čistotu rasy. Ti mezi sebe nikoho cizího nepustí, třeba jen proto, aby nenarušil svéráznou architekturu paláců nebo nepoškodil zvláštní živičnou vozovku, tzv. plovoucí. Jsou to odhodlaní, poměrně mladí lidé.

Jak bych mohl zapomenout na Klopec! Kdo na něj nevyšplhal nebyl v Konejšicích. Ojedinelá přírodní rezervace s unikátní skupinou domků, zvlášť pečlivě udržovaných, které jako zip rozepnutých kalhot spojují obě strany ulice. Tady v jakémsi safari můžete spatřit všechno - původní vrstevná hnojiště ve vzácné jednotě s románskou rotundou, divokého kura ve vysokém korytu záplavové řeky splasků, divoké kočkovité i psovitě šelmy ve vysoké savanovité trávě nebo si můžete pohladit kožíšek roztomilých zvířátek, která jinde se plaše ukrývají v kanálech. Tady se také můžete seznámit s dávno vyhynulými druhohorními rostlinami jako např. unikátní beznegro či suchotrška šarkovitá nebo zvlášť pečlivě chráněný skomíraček kočárový. Avšak za přísného dohledu majitelů, kteří nedopustí žádný, natož násilný zásah do této unikátní džungle.

Jedna z honosných tříd, hned pod Klopecem se jmenuje vznešeně - Prchni. Tady tepe hospodářské srdce obce. Každodenně se tu koná přehlídka vyspělé techniky a hospodářských úspěchů zájmového družstva nemajetných s názvem Brzdy pýru. Nehlučně zde předou špičkové, bezvýfukové mašiny, které přivázejí surovinu a odvázejí produkty do odštěpného závodu s přiléhavým názvem Oděry, pyšnicímu se rozlehlými kvasnými káděmi. Dobře tu hospodaří, protože při každé jízdě rozdávají plnými hrstmi i těm, kteří by mohli závidět. Nezávidí. I ti odpouští ze svých bohatých zásob voňavé produkty chudším v nížinách a prohánějí své umělecké kovové oře po této živé tepně. Na rozdíl od družstva oplývají oku lahodící tvarovou i barevnou odlišností. I zvukovou. Snad každý má přidělenou svou tóninu. Králem mezi nimi je však stroj přezdívaný Neviditelný. Tak jako tryskové letadlo je třeba hledat na obloze několik minut před zvukem tak tento unikát je třeba očekávat několik hodin za ním.

Ale odbočme z této strojírenské a voňavkářské ulice a zajdeme do čtvrti podnikatelů všeho druhu, odkud je východisko do sportovního Areálu snů či do nejmladšího pralesa Benzgrunta. Však také obyvatelé, když mohou, tak mu z domácího gruntování dají všechno. Zajdeme tam kvůli světovosti, neboť při cestě se musí projít kolem ojedinelé architektury Nového světa - Amerického majetku. Úchvatný symbol soudržnosti. To co by jinde spadlo tady snad nadpřirozenou silou drží. Možná právě proto dala tato pečlivě chráněná relikvie světový název podnikatelské čtvrti Souest One (čti von) a Souest Two (čti tú). A až tam půjdeme nesmíme zapomenout úplně na začátku dvou cest na další vzácné přírodní jevy - chráněná krajinná oblast Ondráčkovy memento a ojedinelou vyvrženinu Ferrum bordellarum.

Nakonec si nechejme obchodní a správní třídu zvanou prostě - Pohní. To snad kvůli tomu, aby lidé stihli všechno prohlédnout a neraváhali si nakoupit v obchodním centru U prázdného regálu. A že je na co se dívat! Hned na začátku je přímo rozmarně nakupeno několik vzácných památek. Nepřehlédnutelná je zcela jistě architektonicky cenná zřízenína Gabčíkovo, předmět neutuchajícího zájmu tu i zahraničních návštěvníků a filmařů. Jak by také ne, když pověst praví, že tam i straší. Hned naproti pečlivě udržovaná, barevně zvláště vydařená radnice, skvost tzv. příleповé architektury. K ní, dokonce od roku 1945, neodmyslitelně patří vzácný orloj ukazující čas snad všech časových pásem. To aby děti z blízkého školního ústavu lépe naplnily Komenského heslo: "Škola hrou". Mimochodem mezi zasvěcenými se tomuto nedávno opravenému školnímu ústavu také říká Zlatý důl. Ale dodnes nevím proč? Nic zlatého na něm není.

Nemaškejme však po bulváru Pohní a nepřehlédněme hned vedle radnice vzácný objekt tzv. stánkové kultury, který je pečlivě zakonzervován pro budoucí pokolení. Taktéž se týká budovy hned pod ním. Tu si vzala do péče místní mládež, aby jeho starobylosti vtiskla trochu mladistvé vizáže netradičními postupy. Pečlivě udržovaný růžový sad za tepanou přízí zahrádky jenom dokresluje nenucenou krásu tohoto peněžního ústavu, kam se jako včelíčky na česno slétali dnes už vyhynutí strádalové.

Nechme však nostalgického vzpomínání, přejděme další objekt s umně podhaleným trámovým na téže straně a nahlédněme do tzv. mamutí pasti na protější, umného to dílka místní tvořivosti. Důmyslně opisuje terén, aby zmátla lapanou zvěř pro kterou nebylo úniku. V současné době nezahálí, neboť poctivě slouží jako vtipné zařízení pro branný výcvik rodičů a dětí při vyhledávání a záchraně po bombardování, (takový stav je tady v rámci ostrahy před kapitalisty udržován nastálo). Jinak je známo také revmatikům jako kopřivové solárium.

Je toho tady ještě hodně, ale kdybych o tom všem se měl rozepisovat, nedostal bych se k lidu. A to by byla škoda. Protože tady jsou lidé přímo božští. Velice snášenliví, ohleduplní a přející. Co se jim doma nehodí vystaví pěkně před dům, ať z toho mají trochu estetická i ti druzí, anebo to někde nenápadně vyvezou, aby případný nálezce hodícího se odloženého předmětu se necítil zavázán. To je přece skromnost jako v pohádce! Tady si pravdu říkají pěkně do očí, bez postranních úmyslů a zůstávají kamarádi jak po očištění lázni. Je to poznat hned na zdravení. Cizí člověk se zastaví a už je kolem plno ochotných rukou pomoci. A což teprve domácí. Až je to nepříjemné, jak tady každý kamarádí s každým. Mládež se zdraví raději třikrát, aby náhodou n ezapomněla. To je příklad dospělých. Tady prostě neplatí "S tím volem nemluví" jak je to běžné jinde. Asi to bude výsledkem působení různých spdků a stran, které jsou k sobě velice tolerantní. Na penězích jim nezáleží, hlavně když z toho mají prospěch všichni. Konečně jsem byl svědkem toho, jak před radnicí starosta přesvědčoval lidi, aby jim neposílali peníze z daní, protože už to nemají kam dávat a o kousek dál dva radní vnucovali 10 000 000 tvrdé měny československé sportovcům za I. fotbalovou ligu a ženám na kondiční cvičení, aby se jim nezkracovalo svalstvo, když teď osvobozená domácnost dělá všechno za ně. Jenom u hasičského spolku Rudý koutek nepochodili s finančním příspěvkem, protože prý by se tímto necitlivým zásahem zničila historická hodnota stávajícího zařízení. A to by nepřežili slavkovští hasiči, protože by sem už nemuseli jezdit.

Ne, ani při nejlepší vůli nejsem schopen popsat všechno, co se tu dá uvidět. A tak opomím tzv. živeinou kulturu u rybníků s oživovacími benzinovými injekcemi pralesním porostům, nebo merlíkovou step Na valech, vhodnou pro začínající Indiány, či voňavou deltu místních veletoků u mlýnského náhonu, vhodnou pro vyspělejší Indiány před vykopáním válečné sekery.

Dojmy je třeba utřídit a tak je možno si z mnoha půvabných hospůdek vybrat. Já mám nejraději jednu z nich - "U dobrého luftu, uprostřed obce, která jako by symbolizovala svou polohou, že tady se právě vaří ten obecní zázrak. Možná, že už teď tam rozhodli, aby ukonejšili obyvatele, že na poutači je třeba přimalovat partyzánovi do klopky odznak OF.

Slabotinský

Chtěl bych věřit

Chtěl bych věřit, že se v Kobeřicích začne situace postupně měnit.

Chtěl bych věřit, že místo vzájemné izolovanosti, uzavřené ješitnosti či dokonce zarputilé nenávisti převládne pocit odpovědnosti za budoucnost.

Chtěl bych věřit, že závist, pomluvy a kritika vždy, všechno a každého se stanou jen okrajovou záležitostí.

Chtěl bych věřit, že převládne rozum před bezohledností, sobectvím či nevšímavostí.

Chtěl bych věřit, v morálku, sebekritičnost před partajnictvím.

Chtěl bych věřit v upřímnost Kobeřáků, svých spoluobčanů, v jejich přímou a otevřenou, v jejich ohled na důstojnost člověka.

Protože ...

Protože za chvíli budeme muset ukázat před okolím jak si umíme vládnout, jak se umíme rozhodovat, jak se umíme odříkat, překonávat překážky, odpouštět chyby či přijímat kompromisy.

Protože zatím jsme chudí a naše bohatství bude záležet jen na nás.

Protože ten, kdo bude muset převzít břemeno odpovědnosti to nebude mít lehké a bez opory lidí to asi těžko bude moci udělat.

Proto se zatím nikdo k této odpovědnosti nehrne na jakémkoli místě v Kobeřicích.

Protože nesmlouvavý kritik zpravidla nechce mít odpovědnost, ale dovede závidět třeba výši platu.

Protože nebude co závidět a přece bude kdokoliv z nové samosprávy vystaven silné odpovědnosti a tlakům.

Proto Vás prosím, dejme emoce stranou a uvažujme střízlivě, sebekriticky a odpovědně.

Nerodí se žádná vrchnost, ale téměř bezmocné vedení, které snadno může ztratit Vaši důvěru a tím možná i obživu.

Chtěl bych věřit spolu s Vámi se všemi ...

Ský